

lich, — erkennbar Spr. (II) 4479.

मुखबोधन n. dass. Verz. d. Oxf. H. 133, b, 14 (so zu lesen st. मुखबो°).

°दीपिका Titel eines Commentars HALL 91.

मुखभञ्ज m. eine Moringa-Art (खेतमरिच) DHANV. 4, 23.

मुखभागिन् adj. zu Freuden berechtigt, auf Freuden angewiesen, in glücklichen Verhältnissen lebend, glücklich R. 2, 88, 14. Spr. (II) 7193.

मुखभाज् adj. dass. Vop. 26, 64. Spr. (II) 5942. VARĀH. BṢH. S. 47, 6. 68, 25. 60. 81. 106.

मुखभुज् adj. Freuden genießend, glücklich VARĀH. BṢH. S. 68, 100.

मुखभू adj. zur Erklärung von शब्दे Nir. 5, 3. von मयोभू 9, 27.

मुखभेद्य adj. leicht zerbrechlich, — zu trennen, zur Untrennbarkeit geneigt: मृदु, दुर्जन Spr. (II) 4971. रिपु 5839, v. 1.

मुखभोग्य adj. leicht zu genießen, worüber man ohne Weiteres verfügen kann: धन KATHĀS. 24, 153.

मुखभोजन n. eine wohlgeschmeckende Speise MED. 5, 29.

मुखमद adj. angenehm berauschend KARAKA 1, 27.

मुखमय (von मुख) adj. (f. ई, des Metrums wegen auch घ्रा) voller Freuden: दिशः Spr. (II) 26. 5192. BṢH. P. 11, 14, 13. SARVADARĢANAS. 121, 7. 8.

मुखमानिन् adj. an Freuden glaubend, Freuden voraussetzend: दुःखि so v. a. Leiden für Freuden haltend BṢH. P. 3, 10, 24.

मुखमालिका ? PAÑĀT. 236, 16.

मुखमुख m. N. pr. eines Jaksha TĀRAN. 309.

मुखमेघम् s. u. 2. दृग्म.

मुखमोदा f. Weihrauchbaum (angenehm riechend) RĪĀAN. 11, 197.

मुख्य (von मुख), °पति DHĀTUP. 35, 75 (मुखक्रियायाम्). Wohlbehagen bewirken, erquickken, erfreuen (mit acc.): न तथा मुख्यत्यभिर्न प्रावारा न कम्बलाः । शीतवातादितं लोकं यथा तव मरीचयः ॥ MBH. 3, 181. MEDH. 86. ÇĀK. CH. 49, 9. VIKR. 61. Spr. (II) 1039. 2215. MĀLATĪM. 150, 19. GĪT. 2, 20. 4, 18, 9, 9. KATHĀS. 87, 15. BṢH. P. 5, 8, 17. 6, 13, 11. KULL. zu M. 7, 45. Verz. d. Oxf. H. 161, b, 32. सुखितं gaṇa तारकादि zu P. 5, 2, 36 (auf मुख zurückgeführt). Wohlbehagen empfindend, froh, glücklich R. 1, 17, 18 (7 GORR.). 2, 42, 31. 58, 4. R. GORR. 2, 109, 6. VARĀH. BṢH. S. 100, 1. BṢH. 12, 14. 20, 8. Spr. (II) 1627. 5595. 5715. KATHĀS. 11, 43. 33, 10. पृथ्व्यसन° VIKR. 59, 1. निधानप्राप्ति° KATHĀS. 23, 50. 24, 198. 54, 98. RĪĀAN-TAR. 4, 666. सुखितम् adv. froh, glücklich: सुखितमास्व (d. i. आस्व) ततः शरदा शतम् SĪH. D. 12, 14.

मुखयित् (von मुख्य) nom. ag. Erfreuer, Beglucker: सताम् Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 10, ÇI. 34.

मुखयु adj. als Umschreibung von शयु Nir. 4, 21.

मुखैरथ adj. der einen leicht laufenden Wagen hat RV. 5, 30, 1.

मुखराज m. N. pr. zweier Männer RĪĀAN-TAR. 5, 206. 213. 222. 8, 1308.

मुखरात्रि f. gaṇa मुहूर्तादि zu P. 4, 4, 1, VĀRTT. 3. eine behagliche Nacht; nach ÇKDn. Bez. einer durch Lampen erhellten Neumondsnacht. Verz. d. Oxf. H. 87, a, 41. °रात्रिका dass. ÇKDn. Verz. d. Cambr. H. 64 (आश्विने मासि). — Vgl. सौखरात्रिक.

मुखलक्ष्य adj. leicht zu erkennen HARIV. 5828 (= सौम्य NĪLAK.). man hätte eher दुःखलक्ष्य erwartet.

मुखलेखन n. Titel einer Schrift, die Einem das Schreiben erleichtern

soll, Notices of Skt Mss. 2, 29.

मुखवत् (von मुख) adv. einer Freude u. s. w. gleich: कुर्वन्मुखप्रतीकारं मुखवन्मन्यते गृही hält dieses für eine Annehmlichkeit BṢH. P. 3, 30, 10.

मुखवता (von मुखवत्) f. Behaglichkeit, Annehmlichkeit: देशस्य R. ed. Bomb. 1, 28, 19. मुखवती ed. SCHL.

मुखवत् (von मुख) adj. voller Freuden, — Genüsse; f. °वती N. der von Buddha Amitābha bewohnten Welt BURNOUR, Intr. 100. fg. 222. 594. Lot. de la b. l. 251. 267. WASSILJEV 156. 178. 203. TĀRAN. 93. 269. 313. SCHIEFNER, Lobensb. 310 (80). °व्यूक् m. Titel eines Sūtra BURNOUR, Intr. 99. — Vgl. मुखवती.

मुखवर्चक m. Natron AK. 2, 9, 109. H. 945.

मुखवर्चम् m. desgl. RĪĀAN. im ÇKDn.

मुखवती R. 1, 30, 7 fehlerhaft für मुखवता.

मुखवर्मन् m. N. pr. zweier Männer RĪĀAN-TAR. 4, 707. 713. 5, 129. 250.

मुखवह् adj. bequem zu tragen MBH. 2, 716.

1. मुखवास m. ein behaglicher Aufenthalt: उषिता मुखवासम् R. 1, 17, 17 (6 GORR.).

2. मुखवास adj. der an einem Orte behaglich gelebt hat R. 1, 17, 20 (9 GORR.).

3. मुखवास adj. wohlriechend; m. Wassermelone RATNAM. im ÇKDn.

मुखवासन m. schlechte Lesart für मुखवासन ÇABDAR. im ÇKDn.

मुखवी MED. v. 55 fehlerhaft für मुखवी.

मुखवीज्य adj. leicht zu befücheln: °व्य सुतल्पे PAÑĀT. 1, 6, 39. vielleicht fehlerhaft für मुखशीते (v. l. सुशीते च).

मुखशयन n. behagliches Ruhen, — Schlafen gaṇa मुहूर्तादि zu P. 4, 4, 1, VĀRTT. 3. — Vgl. सौखशायनिक.

मुखशया f. N. pr. einer Zauberin KATHĀS. 37, 109. fgg.

मुखशय्या f. 1) ein behagliches —, bequemes Lager Ver. in LA. (III) 9, 1. — 2) ein behagliches Ruhen, — Schlafen R. GORR. 2, 97, 10.

मुखशायिन् adj. behaglich —, süß ruhend, — schlafend Verz. d. Oxf. H. 268, a, 33. fgg.

मुखशीत adj. angenehm kühl: मारुत R. 3, 78, 13.

मुखशीतल adj. dass.: शयन Verz. d. Oxf. H. 46, a, 39. fg.

मुखश्रव adj. angenehm zu hören RAGH. 3, 19.

मुखश्रव्य adj. dass.; davon nom. abstr. °ता HARIV. 11084.

मुखसंवृद्ध adj. in Freuden —, im Glück aufgewachsen R. 2, 61, 3.

मुखसंवेश adj. angenehm —, süß schlafend MBH. 12, 8463.

मुखसंमुत् adj. dass. R. 2, 51, 10. — Vgl. मुखप्रमुत्, मुखमुत्.

मुखसंस्थ adj. sich behaglich fühlend PAÑĀT. 94, 2.

मुखसंस्पर्श adj. (f. घ्रा) angenehm bei der Berührung, — für das Gefühl VJUTR. 166. Wind MBH. 4, 933. R. 3, 79, 6. पाणि 2, 112, 19. सभा MBH. 2, 357.

सर्वर्तु° (भूमि) 12, 3822. — Vgl. मुखस्पर्श.

मुखसंचार adj. (f. घ्रा) wo man sich mit Behagen ergeht, wohin man sich gern begibt, einladend HARIV. 3499 (nach der Lesart der neueren Ausg.). 3648. Spr. (II) 2080 (घ्र°). Davon nom. abstr. °ता f. SĪH. D. 308, 18. °त्व n. 16.

मुखसंचारिन् HARIV. 3499 schlechte Lesart für °संचार.